

VEWIN-REACTIE OP Invoeringswet Omgevingswet consultatieversie 5 januari 2017

Invoeringswet Omgevingswet	Strekking artikel	Visie Vewin
<p>1. Art. 2.20, tweede lid Aanwijzing van locaties</p>	<p>Art. 2.20 geeft een grondslag om watersystemen aan te wijzen die in het beheer zijn bij het Rijk. In het Omgevingsbesluit (bij amvb) worden lijsten opgenomen van de oppervlaktewaterlichamen en waterkeringen die het Rijk beheert. Het voorgestelde tweede lid van artikel 2.20 geeft aan dat via een ministeriële regeling meer in detail de geometrische begrenzing van deze oppervlaktewaterlichamen worden vastgelegd. Ook drogere oevergebieden die daarvan onderdeel uitmaken worden aangewezen en geometrisch begrensd. Uit de geometrische begrenzing blijkt in detail waar het Rijk het beheer van oppervlaktewaterlichamen voert en waar niet (MvT p. 81).</p>	<p>Akkoord.</p> <p>Als oevergrondwaterwinningen niet onder deze 'drogere oevergebieden' vallen dan graag deze oevergrondwaterwinningen ook in deze ministeriële regeling opnemen.</p>
<p>2. Art. 2.21, tweede lid, onder b vervalt Nadere grondslag aanwijzing en begrenzing locaties</p>	<p>Bij nader inzien zal de aanwijzing van de gebieden binnen rijkswateren waaruit water voor de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water wordt gewonnen (waterwinlocaties) niet plaatsvinden bij ministeriële regeling, maar in een waterprogramma. Dit is een voortzetting van de wijze van regulering in het BKMW 2009. In het voorgenomen Besluit Kwaliteit Leefomgeving (BKL) zullen daartoe regels worden opgenomen, die ertoe strekken dat de aanwijzing van deze waterwinlocaties voor rijkswateren zal plaatsvinden in het nationale waterprogramma. Dit sluit ook aan bij de regels voor regionale wateren en grondwater: de aanwijzing van waterwinlocaties in deze wateren zal</p>	<p>Akkoord. Aangeven wordt dat in het BKL hiervoor regels worden opgenomen. Wij stellen voor art. 4.7 en 4.12 BKL als volgt aan te passen:</p> <p>4.7 (stroomgebiedsbeheerplan/beschermde drinkwaterfunctie)</p> <p>Het is van belang in het BKL op te nemen dat in het stroomgebiedsbeheersplan de volgende wateren met drinkwaterfunctie worden benoemd: de Rijn, Maas, Afgedamde Maas, Lek, IJssel, IJsselmeer, Overijsselse Vecht, Drentsche Aa, Amsterdam-Rijnkanaal en Haringvliet en Biesboschbekkens.</p> <p>Met als doel het richting waterbeheerders verduidelijken van het belang van grote rivieren en andere oppervlaktewateren voor de drinkwatervoorziening.</p> <p>In art. 4.7 BKL in een nieuw lid c. toevoegen dat een</p>

	<p>plaatsvinden in het regionale waterprogramma (MvT p. 82).</p>	<p>stroomgebiedsbeheerplan de voor dit plan relevante maatregelen van de gebiedsdossiers bevat.</p> <p>4.12 (Nationaal waterprogramma) In art. 4.12 lid 2 onder b BKL (nationaal waterprogramma) na 'waterwinlocaties' opnemen dat de volgende wateren met drinkwaterfunctie worden opgenomen: Rijn, Maas, IJssel, IJsselmeer, Overijsselse Vecht, Drentsche Aa, Amsterdam-Rijnkanaal, Haringvliet en Biesbosbekkens.</p> <p>Art. 4.4 (Regionaal waterprogramma) Art. 4.4 geeft aan dat de maatschappelijke functie drinkwater wordt vastgelegd en dat een regionaal waterprogramma de aanwijzing bevat van waterwinlocaties. Maar dit gaat niet ver genoeg (duiding in plaats van een beschermingsgebied). Een waterwinlocatie kan een stip op de kaart zijn. Expliciet opnemen dat rond elke winning een waterwingebied (min 60 dagenzone), grondwaterbeschermingsgebied (25 jaarszone) en intrekgebied moet worden aangewezen (alle 3D). Dit moet ook gelden voor gemeentelijke omgevingsplannen.</p>
<p>3. Art. 2.23 en 2.25 resp. 2.33 en 2.34 Inhoud instructieregels provincie resp. Rijk</p>	<p>Behalve het Rijk kan ook de provincie instructieregels stellen over maatwerkvoorschriften b.v. i.v.m. de taak om de kwaliteit van het grondwater in grondwaterbeschermingsgebieden te beschermen.</p> <p>Het Rijk kan ook instructieregels stellen over de regels in het omgevingsplan en omgevingsverordening. Die gaan dan over de voorschriften die een gemeente of provincie aan een omgevingsvergunning voor o.m. een omgevingsplanactiviteit en een milieubelastende activiteit moeten verbinden (MvT p. 83).</p>	<p>Akkoord.</p>
<p>4. Art. 2.36 en 2.37 Bevoegdheid tot indeplaatstreding Vernietiging waterschapsbeslissingen</p>	<p>Gedeputeerde Staten resp. Rijk kunnen namens het waterschapsbestuur en ten laste van het waterschap voorzien in het gevorderde als het</p>	<p>Akkoord.</p>

door het Rijk	waterschapsbestuur b.v. niet binnen gestelde termijn uitvoering geeft aan een instructie op grond van art. 2.33 of 2.34. Of waterschapsbeslissingen vernietigen. Deze regeling wordt toegevoegd i.v.m. overheveling Wabo naar hoofdstuk 18 Omgevingswet (handhaving) (MvT p. 84) .	
5. Art. 13.4 Heffing op onttrekking grondwater	Provinciale Staten kunnen bij omgevingsverordening een heffing instellen die dient ter bestrijding van kosten die gemoeid gaan met het toekennen van schadevergoeding op grond van art. 15.1/nadeelcompensatie i.v.m. het onttrekken van grondwater. Provinciale Staten kunnen de opbrengsten van de heffing gebruiken om de schade te vergoeden die ontstaat door het van toepassing verklaren van bepalingen uit de omgevingsverordening die betrekking hebben op de bescherming van de grondwaterkwaliteit t.b.v. waterwinning in grondwaterbeschermingsgebieden.	Dit artikel is inhoudelijk overgenomen uit artikel 15.34 Wet milieubeheer. Er zijn redactionele wijzigingen doorgevoerd vanwege opname in de Omgevingswet. Vewin is van mening dat in de Memorie van Toelichting opgenomen moet worden dat met de aanpassing aan de Omgevingswet er inhoudelijk geen wijziging plaatsvindt ten opzichte van de huidige situatie
6. Art. 13.5 Financiële zekerheid	Bij amvb worden gevallen aangewezen waarin in een vergunning financiële zekerheid gesteld kan worden.	In de MvT wordt als voorbeeld de afvalindustrie genoemd, zoals een stortplaats. Vewin wenst graag ook als voorbeeld in de MvT mijnbouwactiviteiten zoals schaliegas of geothermie toe te voegen.
7. Afdeling 15.1 Nadeelcompensatie Art. 15.11 Recht op schadevergoeding	Nadeelcompensatie is de vergoeding van schade die de (semi)overheid veroorzaakt in de uitoefening van haar publiekrechtelijke taak of bevoegdheid. Op grond van art. 15.11 heeft een rechthebbende recht op schadevergoeding als gevolg van een gedoogplicht als bedoeld in afdelingen 10.2 en 10.3. Hier valt de <i>gedoogplicht onder voor infrastructuur nodig voor de productie en distributie van drinkwater als bedoeld in art. 7 Dww</i> . M.a.w. een boer moet gedogen dat er een	Akkoord.

	<p>watertransportleiding wordt aangelegd in zijn grond, maar de schade wordt door het drinkwaterbedrijf vergoed. Op grond van art. 15.11 lid 2 jo. 15.13 wordt de schade <i>volledig</i> vergoed door de initiatiefnemer van de activiteit (i.c. het drinkwaterbedrijf). Op een vordering tot schadevergoeding is de civiele rechter bevoegd.</p> <p>De Algemene wet bestuursrecht (Awb) voorziet in een algemene regeling voor nadeelcompensatie (in titel 4.5 Awb). Afdeling 15.1 zal gelden als een bijzondere regeling ten opzichte van titel 4.5 Awb. Titel 4.5 Awb zal voorafgaande of in ieder geval gelijktijdig met de Omgevingswet in werking treden. Afdeling 15.1 heeft als bijzondere regeling voorrang op de regeling in de Awb.</p>	
<p>8. Art. 16.15a, 16.16, 16.17 Verplichte aanwijzing adviseurs</p>	<p>Artikel 16.15a e.v. Omgevingswet regelt de bevoegdheid van instemming van andere bestuursorganen bij een aanvraag om een besluit. Art. 16.17 geeft aan dat bij AMvB gronden worden aangewezen voor het verlenen of onthouden van instemming.</p>	<p>Vewin is van mening dat Rijkswaterstaat over een bindend adviesrecht (instemming) moet beschikken bij indirecte lozingen, mede omdat zij de deskundigheid hebben m.b.t. lozingsstoffen in relatie tot zuiveringstechnieken en rekening houden met innamepunten tbv drinkwater. Het is van belang lozingen te voorkomen die een bedreiging vormen voor de productie van drinkwater.</p>
<p>9. Afdeling 15.3 Schade voor onteigening: gereserveerd</p>	<p>Afdeling 15.3 over schade door onteigening wordt later ingevuld.</p>	-
<p>10. Art. 18.3 Bestuursdwangbevoegdheid instemmingsorgaan</p>	<p>Doorgaans is het bestuursorgaan dat een activiteit heeft vergund ook bevoegd om bestuursdwang op te leggen als vergunningvoorschriften worden overtreden. Dit artikel regelt dat ook het bestuursorgaan dat heeft ingestemd met de vergunningverlening eveneens bestuursdwang kan uitoefenen in bij amvb aangewezen gevallen.</p>	Akkoord.
<p>11. Art. 18.11 Bestuurlijke boete bij overtreding</p>	<p>Bestuurlijke boete voor specifiek 'Seveso-overtredingen' als sanctie-instrument voor</p>	Akkoord.

milieuregels Seveso-richtlijn.	het bevoegd gezag. Een nieuw handhavingsinstrument, mede n.a.v. het rapport Odfjell.	
12. Art. 19.10 Vaststelling van alarmeringswaarden	Bij ministeriële regeling worden alarmeringswaarden vastgesteld voor concentraties van verontreinigende stoffen in de <i>buitenlucht</i> .	Het oorspronkelijke artikel 19.10 stelde dat ook alarmeringswaarden vastgesteld konden worden voor concentraties van verontreinigende stoffen <i>in water</i> . Het oorspronkelijke artikel gaf ook aan dat maatregelen getroffen moesten worden voor een (dreigende) overschrijding van alarmeringswaarden. Dit is volgens de toelichting vervallen omdat de betrokken verantwoordelijke waterbeheerders hierover zowel nationaal als internationaal voldoende afspraken over hebben gemaakt om betrokkenen tijdig te kunnen informeren en noodzakelijke maatregelen mogelijk te maken, zie MvT p. 169. Vewin is van mening dat het huidige art. 19.10 moet blijven bestaan en dat er dus bij ministeriële regeling óók alarmeringswaarden worden vastgesteld voor concentraties van verontreinigende stoffen in het water en dat maatregelen getroffen moeten worden als deze concentraties worden overschreden.
13. Art. 8.3 Drinkwaterwet	In art. 4 , tweede lid van de Drinkwaterwet is voor inrichtingen in de zin van de Wm een uitzondering opgenomen op het verbod tot productie en distributie van drinkwater. Dit kan in situaties waarbij een inrichting voor de eigen gebruikers drinkwater wint, dan mag de inrichting dat blijven doen. Ook bij situaties waarin die inrichting doorlevert aan andere inrichtingen die voorheen deel uitmaakten van dezelfde inrichting of voorheen op de collectieve watervoorziening van die inrichting waren aangesloten blijft dit mogelijk. Omdat het inrichtingen begrip uit de Wm niet meer terugkomt in de Omgevingswet moet het tweede lid en vijfde lid worden gewijzigd. Het begrip 'inrichting' wordt vervangen door 'terrein of gebouw'.	Aangezien het begrip 'inrichting' is vervallen in de Omgevingswet, wordt dit begrip in de Drinkwaterwet vervangen door 'terrein of gebouw'. Vewin is van mening dat als de terminologie wordt gewijzigd dit niet tot gevolg mag hebben dat inhoudelijk art. 4 van de Drinkwaterwet wijzigt. Als lid 2 van artikel 4 Dww wordt gewijzigd als voorgesteld, is lid 4 dan nog wel consistent? Lid 4 lijkt, overigens ook in de huidige situatie, een herhaling van lid 2. Waarom is lid 4 geschreven als deze situaties van lid 4 (bungalowpark etc.) wellicht ook vallen onder inrichting in de zin van de Wet milieubeheer dan wel de nieuwe term 'terrein of gebouw'? Vewin verzoekt het ministerie hier nog eens goed naar te kijken omdat de voorgestelde wettekst niet lijkt te kloppen.

	<p>De Drinkwaterwet wordt als volgt gewijzigd:</p> <p>A</p> <p>Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:</p> <p>1. Het tweede lid komt te luiden: 2. De verboden, bedoeld in het eerste lid, gelden niet voor de eigenaar van een collectieve watervoorziening of een collectief leidingnet die in het kader van de bedrijfsmatige uitoefening van activiteiten, of in het kader van de uitoefening van activiteiten in een omvang als ware zij bedrijfsmatig, drinkwater produceert voor, of distribueert aan: a. consumenten of andere afnemers in het gebouw of op het terrein waar de productie of distributie plaatsvindt, b. consumenten of andere afnemers buiten het gebouw of het terrein waar de productie of distributie plaatsvindt, voor zover dat gebouw of terrein: 1°. voorheen deel uitmaakte van het in onderdeel a bedoelde gebouw of terrein, of 2°. voor 25 februari 2005 was aangesloten op de collectieve watervoorziening van de eigenaar, bedoeld in de aanhef.</p> <p>2. In het vierde lid, onder a, onderdeel 2°, wordt “waarvoor ingevolge artikel 40 Woningwet een bouwvergunning vereist is” vervangen door: waarvoor een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit als bedoeld in de Omgevingswet is vereist.</p> <p>3. Het vijfde lid komt te luiden:</p> <p>5. Op een daartoe strekkende aanvraag kan Onze Minister aan de eigenaar van een collectieve watervoorziening of een collectief leidingnet ontheffing verlenen van een verbod als bedoeld in het eerste lid, voor het zover het betreft het produceren voor, of het distribueren aan, consumenten of andere afnemers in een of meer gebouwen of op een of meer terreinen waar</p>	
--	--	--

	<p>activiteiten bedrijfsmatig of in een omvang als ware zij bedrijfsmatig worden uitgeoefend, indien:</p> <p>a. de aansluiting van dat gebouw of die gebouwen of van dat terrein of die terreinen op het leidingnet van een drinkwaterbedrijf naar het oordeel van Onze Minister in strijd is, of zou komen, met het belang van een doelmatige openbare drinkwatervoorziening, en b. het belang van de volksgezondheid zich daartegen niet verzet.</p>	
<p>14. Art. 8.3 Drinkwaterwet (vervolg)</p>	<p>B Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd: 1. Het derde lid vervalt. 2. Het vierde lid wordt vernummerd tot derde lid.</p> <p>Artikel 7 lid 3 van de Drinkwaterwet geeft aan dat de infrastructuur die door het drinkwaterbedrijf wordt aangelegd, hersteld, vernieuwd of uitgebreid voor de toepassing van de Belemmeringenwet Verordeningen en de Belemmeringenwet Privaatrecht wordt aangemerkt als openbaar werk of openbare werken van algemeen nut. Dit artikel vervalt.</p> <p>C In de artikelen 48, vierde lid, en 50, derde lid, wordt “artikel 7, vierde lid” vervangen door: artikel 7, derde lid.</p>	<p>Vewin gaat akkoord met het schrappen van artikel 7, derde lid, Drinkwaterwet, omdat de Omgevingswet in art. 10.13 de gedoogplicht voor infrastructuur voor de productie en distributie van drinkwater regelt.</p>